

TESTE GRILĂ: DREPT PROCESUAL CIVIL, 2025

1. Instanța competentă să examineze cererea privind declararea persoanei dispărută fără veste sau decedată este:
 - a. instanța de la domiciliul petiționarului
 - b. instanța de la ultimul domiciliu cunoscut al persoanei în privința căreia se solicită declararea persoanei dispărută fără veste sau decedată
 - c. instanța de la locul unde se află bunurile persoanei dispărută fără veste sau decedată
2. Dacă cererea privind declararea persoanei dispărută fără veste sau decedată este depusă înainte de expirarea termenelor prevăzute la art. 49 și 52 Cod civil, instanța:
 - a. respinge cererea ca neîntemeiată
 - b. acceptă cererea pe rol și suspendă examinarea cererii până la expirarea termenului
 - c. restituie cererea petiționarului, fără examinare
3. Hotărârea judecătorească de declarare a persoanei decedată produce următorul efect:
 - a. constituie temeiul transmiterii bunurilor ei către o persoană cu care autoritatea tutelară încheie un contract de administrare fiduciară
 - b. constituie temeiul înregistrării decesului la organul de stare civilă
 - c. constituie temeiul deschiderii procedurii succesorale notariale, fără alte formalități
4. În cazul în care persoana declarată decedată re apare ulterior, instanța anulează:
 - a. hotărârea sa anterioară
 - b. hotărârea sa anterioară și radiază înregistrarea decesului
 - c. hotărârea parțial, menținând efectele succesorale
5. Cererea de pornire a procesului privind măsura de ocrotire se depune:
 - a. la instanța de la domiciliul petiționarului
 - b. la alegerea petiționarului: la instanța de la domiciliul sau reședința temporară a persoanei în privința căreia este instituită sau se solicită instituirea unei măsuri de ocrotire, inclusiv, de la locul aflării instituției de tratament sau instituției sociale în care este stabilită aceasta sau la instanța de la domiciliul sau reședința temporară a ocrotitorului provizoriu, curatorului, tutorelui sau mandatarului
 - c. la instanța de la sediul autorității tutelare
6. Instanța poate dispune supunerea forțată a persoanei fizice la expertiza psihiatrică:
 - a. dacă persoana refuză verbal expertiza, fără altă verificare
 - b. numai la cererea autorității tutelare
 - c. dacă persoana se eschivează în mod vădit, printr-o încheiere pronunțată în ședința de judecată, cu participarea medicului psihiatru
7. Audierea persoanei fizice poate fi desfășurată:
 - a. doar la sediul instanței
 - b. la sediul instanței, la reședința persoanei fizice, în instituția de tratament sau instituția socială, precum și în orice alt loc corespunzător

- c. exclusiv, la domiciliul persoanei fizice
8. La soluționarea cererii privind instituirea măsurii de ocrotire judiciară, instanța de judecată:
 - a. este obligată să instituie exact măsura solicitată de petiționar
 - b. nu poate institui măsura de ocrotire, ci doar recomandă autorității tutelare adoptarea unei decizii în acest sens
 - c. poate să instituie o altă măsură de ocrotire judiciară, decât cea solicitată de petiționar sau de către unul dintre participanți
 9. Hotărârea judecătorească privind măsura de ocrotire judiciară poate fi atacată cu apel:
 - a. de către oricare persoană enumerată la art. 94 din Codul civil, chiar dacă acestea nu au participat la procesul desfășurat în instanța de fond, iar în cazul respingerii cererii - numai de petiționar
 - b. doar de autoritatea tutelară și de petiționar, indiferent de soluția pronunțată
 - c. doar de persoanele care au participat la proces în primă instanță
 10. La cererea privind încuviințarea spitalizării forțate și tratamentului forțat se anexează obligatoriu:
 - a. avizul comisiei medicale a instituției medico-sanitare asupra necesității spitalizării forțate și tratamentului forțat
 - b. raportul organului de poliție cu privire la comportamentul persoanei
 - c. declarația rudelor cu privire la acordul cu spitalizarea forțată și tratamentul forțat
 11. Cererea privind încuviințarea spitalizării forțate și tratamentului forțat se examinează în termen de:
 - a. 10 zile de la depunerea cererii
 - b. 5 zile de la depunerea cererii
 - c. 3 zile de la depunerea cererii
 12. Instanța competentă să examineze cererea privind încuviințarea examenului psihiatric sau spitalizării în staționarul de psihiatrie este instanța de la:
 - a. sediul staționarului de psihiatrie
 - b. domiciliul persoanei
 - c. domiciliul reprezentantului legal care a sesizat medicul
 13. Cererea de spitalizare în staționarul de psihiatrie fără liberul consimțământ al persoanei se depune:
 - a. în cel mai scurt timp posibil din momentul internării persoanei în staționar
 - b. în termen de 48 de ore din momentul internării persoanei în staționar
 - c. în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 72 de ore din momentul internării persoanei în staționar
 14. Cererea de spitalizare în staționarul de psihiatrie fără liberul consimțământ al persoanei se examinează în termen de:

- a. 3 de zile de la data depunerii cererii
 - b. 5 zile de la data pornirii procesului
 - c. 10 zile de la depunerea cererii
15. Instanța examinează cererea de efectuare a examenului psihiatric fără liberul consimțământ cu participarea:
- a. medicului psihiatru care a depus cererea, persoanei a cărei stare psihică se cere constatăată, dacă medicul psihiatru consideră că sănătatea îi permite, reprezentantului legal al acesteia și altor persoane interesate
 - b. medicului psihiatru care a depus cererea, persoanei a cărei stare psihică se cere constatăată, reprezentantului legal al acesteia și a altor persoane interesate
 - c. medicului psihiatru care a depus cererea, reprezentantului legal al persoanei a cărei stare psihică se cere constatăată și a altor persoane interesate
16. Cererea de uzucapiune, contrar cuprinsului Registrului de publicitate, se depune la instanța de judecată de la:
- a. locul de aflare a bunului
 - b. sediul sau oficiul teritorial al autorității competente să efectueze înregistrări și radieri în registrul de publicitate corespunzător, prevăzut de lege
 - c. locul de aflare a bunului imobil, iar în cazul altor bunuri – la sediul sau oficiul teritorial respectiv al autorității competente să efectueze înregistrări și radieri în registrul de publicitate corespunzător, prevăzut de lege
17. În cererea de uzucapiune, contrar cuprinsului Registrului de publicitate, petiționarul va arăta obligatoriu:
- a. lista bunurilor aflate în posesia petiționarului
 - b. numele vechiului proprietar
 - c. faptul că vecinii recunosc dreptul petiționarului
18. După depunerea cererii de uzucapiune, contrar cuprinsului Registrului de publicitate, instanța:
- a. solicită, prin încheiere, opinia autorității competente să efectueze înregistrări și radieri în registrul de publicitate corespunzător prevăzut de lege
 - b. dispune, prin încheiere, citarea titularului dreptului înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege sau a succesorilor acestuia, dacă sunt cunoscuți
 - c. dispune, prin încheiere, citarea titularului dreptului înregistrat în registrul de publicitate prevăzut de lege sau a succesorilor acestuia, dacă sunt cunoscuți, precum și emiterea unei somații și, după caz, afișarea acesteia la imobilul vizat, la sediul instanței, la sediul autorității competente prevăzute la art. 327 alin.(2), precum și publicarea ei în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și în alte publicații de largă răspândire în Republica Moldova
19. Persoanele interesate pot face opoziții la cererea de uzucapiune, contrar cuprinsului Registrului de publicitate, în termen de:
- a. 30 de zile de la publicarea somației
 - b. 6 luni de la emiterea celei din urmă publicații

- c. 1 an de la afișarea somației
20. Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat cererea cu privire la uzucapiune, contrar cuprinsului Registrului de publicitate, poate fi contestată cu:
- a. apel
 - b. recurs
 - c. recurs direct la Curtea Supremă de Justiție
21. Petiționarul este considerat proprietar de la data:
- a. pronunțării hotărârii de admitere a cererii de uzucapiune contrar cuprinsului Registrului de publicitate
 - b. expirării termenului de 6 luni de la pronunțarea hotărârii de admitere a cererii de uzucapiune contrar cuprinsului Registrului de publicitate
 - c. înregistrării dreptului, în condițiile legii, în Registrul de publicitate prevăzut de lege
22. Ordonanța judecătorească reprezintă un act executoriu care:
- a. se execută de către creditor, fără implicarea executorului
 - b. se îndeplinește în modul stabilit pentru executarea actelor judecătorești
 - c. nu are caracter obligatoriu pentru debitor
23. Cererea de eliberare a ordonanței judecătorești se depune în instanță:
- a. după respectarea procedurii prealabile
 - a. după respectarea procedurii prealabile medierii
 - b. indiferent dacă s-a respectat sau nu vreo procedură prealabilă
24. Cererea de eliberare a ordonanței judecătorești se impune cu taxă de stat:
- a. 50 % din mărimea stabilită pentru cererea de chemare în judecată în acțiune civilă
 - b. 75 % din mărimea stabilită pentru cererea de chemare în judecată în acțiune civilă
 - c. în mărimea stabilită pentru cererea de chemare în judecată în acțiune civilă
25. În cazul în care cererea creditorului nu este acceptată, taxa de stat:
- a. nu se restituie
 - b. se restituie
 - c. se restituie în proporție de 50%
26. În cazul în care pretenția nu se încadrează în categoria celor pentru care se poate emite ordonanță judecătorească, judecătorul:
- a. nu dă curs cererii și acordă termen pentru lichidarea neajunsurilor
 - b. restituie cererea
 - c. refuză să primească cererea
27. Ordonanța judecătorească se eliberează:
- a. imediat după înregistrarea cererii
 - b. în termen de 5 zile de la data depunerii cererii în judecată
 - c. în termen de 10 zile de la data depunerii cererii în judecată

28. În decursul a 10 zile de la primirea copiei de pe ordonanță, debitorul este în drept să înainteze:
- a. cerere de recurs la instanța superioară
 - b. cerere de suspendare a executării la executorul judecătoresc
 - c. obiecțiile sale motivate împotriva pretențiilor admise
29. Încheierea instanței prin care s-au respins obiecțiile debitorului:
- a. nu se supune nici unei căi de atac
 - b. poate fi atacată cu recurs
 - c. poate fi atacată cu recurs, doar dacă acestea au fost examinate cu citarea părților
30. În sensul Legii insolvenței nr. 149/29.06.2012, un debitor se consideră că este în incapacitate de plată:
- a. la neexecutarea obligațiilor pecuniare într-un termen de 30 de zile de la scadență
 - b. la acumularea unui sold negativ în bilanțul contabil;
 - c. dacă nu și-a executat o obligație pecuniară scadentă față de un singur creditor de mai mult de 60 de zile și valoarea creanței este de peste 10 salarii medii pe economie
31. Calitatea de participant la procedura de insolvență, conform Legii insolvenței nr. 149/29.06.2012, are următoarele entități:
- a. administratorul provizoriu, administratorul insolvenței, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul, alte organe și persoane stabilite de lege
 - b. administratorul provizoriu, lichidatorul, creditorii chirografari, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul, procurorul
 - c. administratorul insolvenței, lichidatorul, consiliul concurenței, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul, alte organe și persoane stabilite de lege
32. Administratorul insolvenței, conform Legii insolvenței nr. 149/29.06.2012, este desemnat de:
- a. adunarea creditorilor
 - b. Ministerul Justiției
 - c. instanța de insolvență
33. Cererea introductivă în procedura de insolvență poate fi depusă de:
- a. exclusiv, creditorul garantat
 - b. numai administratorul provizoriu
 - c. orice creditor sau debitorul însuși
34. Nu este prevăzut printre anexele obligatorii la cererea introductivă a creditorului următorul document:
- a. dovada notificării prealabile a Serviciului Fiscal de Stat
 - b. documente care adevăresc creanța și scadența
 - c. hotărârea instanței de judecată privind insolvența

35. Termenul prevăzut de lege, pentru ca debitorul să solicite intentarea procedurii de insolvență de la apariția incapacității de plată, este de:
- a. imediat după notificarea unui creditor garantat
 - b. în termen de 30 de zile de la apariția temeiurilor de insolvență
 - c. în termen de 60 de zile de la apariția stării de insolvență
36. Efectul hotărârii instanței privind intentarea procedurii de insolvență:
- a. stinge obligațiile față de creditorii chirografari
 - b. anulează toate creanțele anterioare
 - c. suspendă de drept toate executările silit individuale
37. Procesele civile aflate pe rol și care privesc masa debitoare:
- a. Continuă, în paralel cu procedura de insolvență
 - b. se suspendă de drept
 - c. se suspendă de drept, cu excepția celor din competența instanței de contencios administrativ
38. Termenul de apel împotriva hotărârilor instanței de insolvență este de:
- a. 15 zile de la data pronunțării dispozitivului
 - b. 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului
 - c. 30 de zile de la comunicarea hotărârii
39. Instanța de apel/recurs poate suspenda executarea hotărârilor sau încheierilor instanței de insolvență:
- a. doar la solicitarea administratorului sau lichidatorului
 - b. numai dacă norma legală prevede suspendarea de drept
 - c. la cererea motivată a părții interesate
40. Deciziile instanței de apel în cauzele de insolvență:
- a. pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile
 - b. sunt definitive și irevocabile de la data pronunțării
 - c. pot fi atacate doar cu revizuire
41. După consemnarea creanțelor în tabelul definitiv consolidat:
- a. creditorii pot intenta din nou acțiuni civile pentru aceleași creanțe, deoarece tabelul are doar valoare declarativă
 - b. creanțele pot fi contestate oricând, fără termen, în cadrul unor acțiuni civile paralele
 - c. creanțele validate au efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, iar procesele civile pe aceleași pretenții încetează în temeiul art. 265 lit. b) Cod de procedură civilă
42. Sunt în drept să declare apel:
- a. părțile și alți participanți la proces

- b. martorul, expertul, specialistul și interpretul
 - c. persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărâre
43. Termenul de declarare a apelului este de:
- a. 30 de zile de la data comunicării dispozitivului hotărârii
 - b. 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii
 - c. 30 de zile de la data publicării dispozitivului hotărârii
44. În cazul în care apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen, instanța:
- a. îl respinge, ca tardiv
 - b. îl restituie
 - c. refuză primirea acestuia
45. Apelul incident se depune:
- a. nu mai târziu de data acceptării cererii de apel spre examinare
 - b. până la dezbaterile cauzei în instanța de apel
 - c. nu mai târziu de data depunerii referinței la cererea de apel
46. Dacă pretențiile coparticipanților (coreclamanții, copiliții) și intervenienților care participă în proces coincid cu pretențiile apelantului, aceștia depun:
- a. apel incident
 - b. o cerere de alăturare la apel
 - c. apel după regulile generale
47. Apelul exercitat în termen suspendă executarea hotărârii:
- a. cu excepțiile prevăzute de lege
 - b. numai dacă instanța dispune expres acest lucru
 - c. doar pentru părțile apelante, nu și pentru celelalte
48. După expirarea termenului de pregătire a cauzei către dezbateri în ședință de judecată, apelul se examinează:
- d. în termen de două luni de la data emiterii încheierii de intentare a procedurii de apel
 - e. în termen de două luni după expirarea termenului de pregătire a cauzei către dezbateri
 - f. într-un termen rezonabil
49. Instanța de apel poate admite probe noi:
- a. numai dacă participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen și administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței
 - b. numai dacă participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen și administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței și dacă acestea nu au fost reclamate de către prima instanță la cererea participanților la proces sau dacă au fost restituite în mod nejustificat de către prima instanță
 - c. dacă apelantul invocă faptul că probele sunt „decisive”
50. Încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre:

- a. în cazurile prevăzute de Codul de procedură civilă și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului
 - b. în toate cazurile, indiferent de natura încheierii și efectele ei
 - c. numai dacă a fost emisă ca act separat în care este indicat termenul de atac
51. Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este:
- a. 15 zile de la data pronunțării dispozitivului încheierii
 - b. 15 zile de la data pronunțării încheierii motivate
 - c. 15 zile de la comunicarea încheierii
52. Recursul împotriva încheierii se examinează:
- a. în termen de 2 luni, cu verificarea admisibilității și cu participarea părților
 - b. în termen de 2 luni, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților
 - c. într-un termen rezonabil, cu posibilitatea participării părților doar la cerere
53. Împuternicirile instanței la examinarea recursului împotriva încheierii sunt:
- a. să respingă recursul și să mențină încheierea
 - b. să admită recursul și să restituie spre rejudecare problema soluționată prin încheiere
 - c. să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea
54. În cazul în care încheierea primei instanțe nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii, instanța de recurs este în drept:
- a. să-l respingă
 - b. să refuze primirea acestuia
 - c. să-l restituie
55. Pot fi atacate cu recurs la Curtea Supremă de Justiție:
- a. deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, precum și hotărârile pronunțate de curțile de apel
 - b. deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel
 - c. toate încheierile judecătorești
56. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată direct cu recurs, dacă părțile:
- a. consimt expres în fața primei instanțe că renunță la apel prin înscris autentic sau prin declarație verbală, consemnată în procesul-verbal
 - b. renunță la apel prin declarație scrisă, depusă direct la Curtea Supremă de Justiție
 - c. consimt tacit prin lipsa exercitării apelului în termen
57. Termenul de declarare a recursului la Curtea Supremă de Justiție este de:
- a. 30 de zile de la comunicare
 - b. 2 luni de la pronunțare
 - c. 2 luni de la comunicare
58. Sunt în drept să declare recurs:
- a. numai părțile

- b. părțile și alți participanți la proces
 - c. părțile și alți participanți la proces, precum și persoanele care nu au fost atrase în proces, dar sunt lezate în drepturi prin hotărârea judecătorească
59. Temeiuri pentru recurs pot exista, între altele, atunci când:
- a. hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor
 - b. hotărârea primei instanțe este greșit motivată
 - c. recurentul consideră că instanța de apel a apreciat insuficient probele
60. Cererea de recurs se consideră inadmisibilă, dacă recursul:
- a. nu conține indicarea expresă a articolelor din Codul de procedură civilă invocate ca temei
 - b. este depus împotriva unui act care nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute de lege
 - c. este depus de către parte, fără a fi asistată de avocat, indiferent de natura cauzei
61. Efectul suspensiv al recursului este:
- a. recursul suspendă executarea hotărârii în cazurile expres prevăzute de lege
 - b. recursul suspendă întotdeauna executarea hotărârii
 - c. recursul nu are niciodată efect suspensiv
62. În cazul în care se constată existența unui temei de inadmisibilitate, recursul:
- a. se restituie recurentului pentru a-l re-depune într-un termen de 10 zile
 - b. se declară inadmisibil printr-o încheiere motivată, cu citarea obligatorie a părților
 - c. se declară inadmisibil printr-o încheiere irevocabilă, adoptată în lipsa părților
63. Limitele judecării recursului sunt:
- a. în recurs nu pot fi administrate probe noi
 - b. în recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile apărute după emiterea hotărârii în prima instanță
 - c. în recurs pot fi administrate probe noi
64. Sunt în drept să depună cerere de revizuire:
- a. doar părțile care au participat la proces
 - b. părțile și alți participanți la proces, dacă au depus anterior apel sau recurs
 - c. persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească
65. La examinarea cererii de revizuire:
- a. dezbaterile se limitează la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază
 - b. dezbaterile se poartă asupra tuturor aspectelor de fapt și de drept
 - c. instanța poate administra probe noi, indiferent de temeiurile invocate

66. În procesele civile cu element de extraneitate, administrarea probelor de judecată se face conform:
- legii locului unde s-au produs faptele
 - legii statului de cetățenie a părților
 - legii Republicii Moldova
67. Puterea doveditoare a unui înscris care constată un act juridic cu element de extraneitate se determină potrivit:
- exclusiv, legii Republicii Moldova
 - legii locului unde a fost încheiat actul juridic sau legii alese de părți, dacă ele au acest drept
 - legii statului unde se află bunul ce formează obiectul actului juridic
68. În cazul în care instanța sesizată cu o cauză civilă cu element de extraneitate constată că nu este competentă și nici o altă instanță din Republica Moldova nu are competență:
- refuză acceptarea cererii sau încetează procesul
 - restituie cererea sau o scoate de pe rol
 - transmite cauza unei instanțe din statul străin implicat în raportul juridic
69. Instanțele judecătorești ale Republicii Moldova sunt competente să judece o cauză cu element de extraneitate atunci când:
- acțiunea decurge dintr-un contract încheiat verbal între două persoane străine, fără a se indica locul executării obligațiilor
 - acțiunea decurge dintr-un contract a cărui executare a fost planificată în străinătate, dar una dintre părți are cetățenia Republicii Moldova
 - acțiunea decurge dintr-un contract a cărui executare, integrală sau parțială, trebuie să aibă loc în Republica Moldova
70. În competența exclusivă a instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova intră litigiul privind:
- desfacerea căsătoriei dintre doi cetățeni străini, care locuiesc temporar în Republica Moldova
 - dreptul asupra unui imobil situat pe teritoriul Republicii Moldova
 - succesiunea după un cetățean moldovean, decedat în străinătate, chiar dacă toată masa succesorală se află în străinătate
71. În cazul în care instanța judecătorească din Republica Moldova constată existența unui acord de alegere exclusivă a forului în favoarea instanței unui stat parte la Convenția de la Haga din 30 iunie 2005:
- scoate cererea de pe rol, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege
 - continuă judecarea cauzei, indiferent de acordul părților
 - trimite cauza spre examinare instanței străine, în temeiul unei încheieri de declinare a competenței
72. Delegația instanței judecătorești străine cu privire la efectuarea unor acte de procedură nu poate fi executată atunci când:

- a. executarea este dispusă de către o instanță arbitrală internațională
 - b. executarea presupune aplicarea unei proceduri diferite de cea prevăzută în legislația Republicii Moldova
 - c. executarea ar fi în contradicție cu suveranitatea Republicii Moldova sau ar amenința securitatea acesteia
73. Procedura de examinare a cererii de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine presupune:
- a. reexaminarea fondului hotărârii judecătorești străine
 - b. după verificarea condițiilor legale, dispunerea încuviințării executării silite sau refuzul acesteia, fără modificarea hotărârii străine
 - c. suspendarea executării hotărârii străine până la pronunțarea unei noi hotărâri pe fond în Republica Moldova
74. În temeiul hotărârii judecătorești străine și al încheierii irevocabile de încuviințare a executării ei silite, instanța din Republica Moldova:
- a. modifică hotărârea judecătorească străină în funcție de legislația Republicii Moldova
 - b. transmite hotărârea străină direct Ministerului Justiției pentru punere în executare
 - c. eliberează un titlu executoriu, care se expediază executorului judecătoresc desemnat de creditor
75. Cererea de desființare a hotărârii arbitrale se examinează în ședință de judecată:
- a. în termen de 15 zile de la înregistrarea cererii
 - b. în cel mult o lună de la data intrării cererii în judecată
 - c. în termen de 2 luni de la data depunerii cererii
76. Temei expres pentru desființarea hotărârii arbitrale constituie:
- a. partea interesată nu a fost legal înștiințată despre locul, data și ora ședinței arbitrale
 - b. una dintre părți a declarat apel împotriva hotărârii arbitrale
 - c. hotărârea arbitrală nu a fost confirmată de instanță
77. Instanța competentă să examineze cererea de eliberare a titlului executoriu pentru hotărârea arbitrală este:
- a. instanța de arbitraj care a pronunțat hotărârea
 - b. instanța care ar fi fost competentă să examineze cauza civilă în lipsa clauzei de arbitraj
 - c. Curtea de Apel, indiferent de natura litigiului
78. Judecata refuză să elibereze titlul de executare silită a hotărârii arbitrale numai dacă partea în arbitraj care nu a avut câștig de cauză prezintă în judecată probe despre faptul că hotărârea arbitrală:
- a. nu a fost tradusă în limba română
 - b. nu a fost confirmată de instanța de apel
 - c. nu a devenit obligatorie pentru părțile în arbitraj ori a fost desființată de judecată, conform legii în al cărei temei a fost pronunțată

79. Refuzul instanței de a elibera titlul executoriu pentru hotărârea arbitrală:
- împiedică definitiv părțile să se mai adreseze în arbitraj
 - nu împiedică părțile să se adreseze din nou în arbitraj, dacă posibilitatea adresării nu s-a epuizat, ori să înainteze acțiune în baze generale
 - obliga automat părțile să înainteze acțiune în baze generale
80. Printre anexele obligatorii la cererea de confirmare a tranzacției prin care părțile previn un proces civil și de eliberare a titlului de executare silită nu se regăsește următorul document:
- tranzacția în original
 - convenția de mediere, dacă o astfel de convenție a fost încheiată
 - hotărârea instanței prin care a verificat legalitatea tranzacției
81. Cererea de confirmare a tranzacției prin care părțile previn un proces civil se examinează:
- în regim de urgență, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părților
 - în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, cu citarea părților, însă neprezentarea nu împiedică examinarea cererii
 - în termen de 30 zile lucrătoare de la data depunerii, cu citarea părților, însă neprezentarea nu împiedică examinarea cererii
82. Titlul executoriu se eliberează:
- imediat, la cererea creditorului
 - după rămânerea definitivă a hotărârii
 - numai după confirmarea hotărârii de către instanța de apel
83. Instanța de judecată prezintă din oficiu titlul executoriu spre executare în cauzele ce țin de:
- urmărirea sumelor ce urmează a fi făcute venit la stat
 - urmărirea pensiei de întreținere
 - încasarea taxei de stat în litigiile de restabilire la locul de muncă și de încasare a salariului mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă
84. Creditorul care a omis termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare:
- nu poate fi repus în termen
 - poate fi repus în termen de către executorul judecătoresc
 - poate fi repus în termen de către instanța de judecată
85. Instanța de judecată poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces ori a executorului judecătoresc, să corecteze greșelile sau omisiunile din titlul executoriu referitoare la:
- cuantumul obligației stabilite

- b. datele de identificare și la cele fiscale (bancare) ale părților, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente, care nu schimbă esența dispozitivului hotărârii
 - c. modul de distribuire a cheltuielilor de judecată
86. Încheierea executorului judecătoresc:
- a. este executorie de drept din momentul emiterii și poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării
 - b. devine executorie doar după confirmarea instanței și poate fi contestată în termen de 15 zile de la data comunicării
 - c. este executorie imediat, dar contestarea suspendă automat executarea până la soluționarea cererii
87. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunile acestuia pot fi contestate de către:
- a. părțile procedurii de executare
 - b. participanții la procesul de executare
 - c. părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terți care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunile executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege
88. Încheierile privind procedura de executare se emit:
- a. unipersonal, fără citarea participanților la proces
 - b. unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezența participanților la ședința de judecată
 - c. cu citarea participanților la proces în ședința de judecată, însă neprezentarea lor nu împiedică examinarea cererii
89. Dacă o altă persoană consideră că sechestrul a fost aplicat asupra bunurilor care îi aparțin cu titlu de proprietate, ea poate:
- a. depune o cerere de ridicare a sechestrului direct la executorul judecătoresc
 - b. formula o cerere privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunilor acestuia
 - c. intenta o acțiune de ridicare a sechestrului în procedură contencioasă împotriva debitorului și creditorului urmăritor
90. Dacă instanța de judecată care a rejudecat cauza nu a soluționat întoarcerea executării hotărârii anulate, pârâtul este în drept:
- a. în termenele de prescripție, să înainteze în această instanță o cerere de întoarcere a executării în procedură în ordonanță, fără respectarea procedurii prealabile
 - b. să înainteze în această instanță o cerere de întoarcere a executării în procedură în ordonanță, cu respectarea procedurii prealabile
 - c. să ceară direct executorului judecătoresc restituirea sumelor sau bunurilor executate

91. Instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data:

- a. judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură
- b. executării actelor instanței judecătorești, precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege
- c. judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură, executării actelor instanței judecătorești, precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege

92. De la data intrării în vigoare a noii legi procedurale:

- a. efectele vechii legi încetează, ca rezultat al aplicării legii noi
- b. efectele vechii legi încetează, dacă noua lege nu prevede altfel
- c. se modifică efectele juridice deja produse sau se desființează

93. Înfăptuirea justiției se realizează de:

- a. instanțele judecătorești și de Curtea Constituțională
- b. instanțele judecătorești și de judecători ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege
- c. instanțele judecătorești ordinare și extraordinare

94. Imutabilitatea competenței jurisdicționale presupune că:

- a. instanța ierarhic superioară are dreptul să strămute, din oficiu, o cauză de la instanța ierarhic inferioară la alta
- b. nimeni nu poate fi lipsit de dreptul la judecarea cauzei sale de o instanță în a cărei competență cauza respectivă este dată prin lege
- c. nimeni nu poate fi lipsit de dreptul la judecarea cauzei sale de o instanță în a cărei competență cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor stabilite de Codul de procedură civilă.

95. Rolul diriguitor al instanței judecătorești în proces se referă la:

- a. solicitarea din oficiu a probelor care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate
- b. stabilirea modalităților de apărare a participanților în proces
- c. organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de Codul de procedură civilă și de alte legi.

96. Cauzele civile se judecă în primă instanță de către:

- a. un singur judecător
- b. un singur judecător sau de un complet din trei judecători ai aceleiași instanțe
- c. un complet din trei judecători, când prima instanță este curtea de apel

97. În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată:

- a. aplică alte acte normative în vigoare

- b. din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională
- c. verifică asupra conformității cu Constituția a normelor ce urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei

98. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată:

- a. nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate
- b. verifică asupra conformității cu Constituția a normelor ce urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei
- c. argumentează opinia sa privind constituționalitatea legilor

99. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale:

- a. obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție
- b. excepția este ridicată doar de către instanța de judecată din oficiu;
- c) nu există o decizie anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate

100. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere, care:

- a. se contestă cu recurs
- b. nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei
- c. amână pledoariile și se supune căii de atac

101. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune, dacă:

- a. în procesul judecării cauzei se atestă dificultăți la aplicarea normelor de drept material sau procedural
- b. problema este nouă, interpretarea dată problemei de drept nu a fost explicată anterior
- c. sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă

102. Instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cazul în care:

- a. s-a solicitat Curții Supreme de Justiție emiterea unui aviz consultativ cu privire la aplicarea legislației
- b. există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate
- c. prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei

103. Caracterul public al dezbaterilor judiciare:

- a. hotărârile ședinței secrete nu se pronunță public
- b. participanții la proces și alte persoane care asistă la actele procesuale în cadrul cărora pot fi divulgate date ce constituie secrete sunt somați de răspundere în cazul divulgării lor
- c. în ședința de judecată nu se admit minorii de până la vârsta de 10 ani

104. În ședința de judecată nu se admit:

- a. minorii de până la vârsta de 16 ani, chiar dacă au calitatea de parte
- b. persoanele care nu au calitatea de participant la proces
- c. minorii de până la vârsta de 16 ani, dacă nu sunt citați în calitate de participant la proces sau de martor

105. Examinarea cauzei în ședință secretă are loc:

- a. în caz de necesitate, în prezența unor participanți la proces
- b. în scopul protejării informației ce constituie secret de stat
- c. când instanța judecătorească emite o încheiere motivată

106. Principiul nemijlocirii prevede:

- a. în cazul înlocuirii judecătorului în timpul judecării cauzei, dezbaterile nu se reiau de la început
- b. în cazul completului format din mai mulți judecători, noul judecător are dreptul să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședințele de judecată în lipsa lui
- c. instanța de judecată solicită și cercetează probele necesare

107. Principiul oralității în dezbaterile judiciare prevede:

- a. în cazurile expres prevăzute de lege, judecătorul examinează cauza în procedură scrisă
- b. participanții la proces au dreptul să dea explicații oral
- c. instanța de judecată trebuie să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozitiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului

108. Dreptul la asistență juridică prevede:

- a. asistența juridică poate fi acordată în orice instanță de judecată și în orice fază a procesului
- b. instanța de judecată este obligată de a asigura orice participant la proces cu un avocat
- c. avocatul, desemnat de coordonatorul Oficiului Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, este ales de instanța de judecată

109. Disponibilitatea în drepturi se afirmă în:

- a. posibilitatea instanței de judecată de a cerceta direct și nemijlocit probele
- b. posibilitatea participanților la proces de a reprezenta o persoană într-un proces civil
- c. posibilitatea participanților la proces de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare

110. Contradictorialitatea presupune:

- a. organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces
- b. instanța care judecă cauza alege modalitățile și mijloacele de apărare a participanților la proces

- c. organizarea procesului astfel încât participanții să și aleagă completul de judecată care judecă cauza

111. Judecarea cauzelor civile în instanțele judecătorești se desfășoară:

- a. în mod obligatoriu și în limba română
- b. în procedură scrisă, la solicitarea participanților la proces
- c. în ședință secretă, după caz, cu respectarea tuturor regulilor de procedură civilă

112. Egalitatea părților în drepturile procedurale acționează astfel:

- a. părțile au posibilități suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției lor
- b. nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă
- c. instanța, care judecă cauza, își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea

113. Competența teritorială generală înseamnă că reclamantul poate intenta acțiunea în instanța, în a cărei rază teritorială se află:

- a. domiciliul reclamantului
- b. sediul persoanei juridice care este pârât
- c. domiciliul său, dacă în grija sa se află copii minori

114. Acțiunile cu privire la dreptul asupra terenurilor, subsolurilor se intentează:

- a. în instanța de la locul aflării acestor bunuri
- b. în instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul proprietarului
- c. la alegerea reclamantului

115. Identificați competența la alegerea reclamantului:

- a. acțiunea pentru plata pensiei de întreținere
- b. acțiunea în reparație a prejudiciului cauzat mediului înconjurător
- c. acțiunea privind nevalabilitatea dispozițiilor testamentare

116. Identificați competența la alegerea reclamantului:

- a. acțiunea de desfacere a căsătoriei
- b. acțiunile în materie de asigurare
- c. acțiunea privind tezaurul statului

117. Acțiunea împotriva pârâtului, al cărui domiciliu nu este cunoscut sau care nu are domiciliu în Republica Moldova, poate fi intentată:

- a. în oricare dintre sediile instanței de la locul de aflare a bunurilor acestuia
- b. în instanța de la domiciliul reclamantului
- c. la alegerea reclamantului, în oricare dintre sediile instanței de la locul de aflare a bunurilor acestuia

118. Cererea privind recuperarea prejudiciilor aduse unei bănci insolubile se depune:

- a. în instanța de judecată, la alegerea reclamantului
- b. în instanța de judecată de la sediul băncii insolubile
- c. în instanța de judecată de la domiciliul administratorului căruia îi este imputabilă apariția stării de dificultate majoră a băncii

119. Acțiunea privind constatarea nedemnității se înaintează în instanța de la locul în care se desfășoară:

- a. procedura succesorală
- b. procedura succesorală sau la alegerea reclamantului
- c. procedura succesorală sau în instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul pârâtului

120. Identificați competența excepțională:

- a. acțiunea de desfacere a căsătoriei poate fi intentată în instanța de la domiciliul reclamantului, dacă deplasarea lui la instanța de la domiciliul pârâtului întâmpină dificultăți întemeiate
- b. dacă bunurile ce constituie patrimoniul succesoral sunt situate în circumscripția mai multor instanțe, cererea se depune în orice instanță în a cărei rază teritorială se află o parte din bunuri
- c. acțiunea împotriva transportatorului se înaintează în instanța de la sediul transportatorului căruia i-a fost înaintată pretenția

121. Identificați competența în materie de moștenire:

- a. acțiunile creditorilor defunctului se înaintează în instanța de la locul deschiderii moștenirii
- b. acțiunile privind încetarea atribuțiilor executorului testamentar se înaintează în instanța de la locul în care se desfășoară procedura succesorală
- c. acțiunile în reparație a daunei cauzate bunurilor unei persoane fizice pot fi intentate și în oricare dintre sediile instanței de la locul daunei

122. Identificați competența în mai multe cauze civile:

- a. acțiunea civilă născută dintr-o cauză penală se examinează de instanța care soluționează cauza penală
- b. acțiunea împotriva mai multor pârâți cu diferite domiciliu se întentează în instanța de la domiciliul sau locul de aflare al unuia dintre ei, la alegerea reclamantului
- c. cererea de chemare în judecată a acționarilor se depune în instanța de la sediul societății lor

123. Instanța strămută cauza la o altă instanță, dacă:

- a. în circumstanțe excepționale, instanța competentă să judece cauza nu poate funcționa timp de o lună
- b. cauza a fost reținută spre judecare cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională
- c. una din părți solicită strămutarea cauzei la instanța de la locul aflării majorității probelor

124. Instanța strămută cauza la o altă instanță:

- a. din motivul recuzării mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă
- b. dacă există bănuieli din comportamentul participanților la proces că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită
- c. dacă instanța a reținut-o spre judecare cu respectarea normelor de competență, iar ulterior devine de competența unei alte instanțe

125. Strămutarea cauzei se efectuează de către instanța ierarhic superioară, în cazul în care:

- a. pârâtul, al cărui domiciliu nu era cunoscut, cere strămutarea cauzei la instanța de la domiciliul său atestat prin dreptul de proprietate, calitatea de locatar sau viza de reședință
- b. cauza a fost reținută spre judecare, cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională
- c. din motivul recuzării (abținerii de la judecată) unuia sau a mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă

126. Strămutarea cauzei de la o instanță la alta se face:

- a. în toate cazurile, în temeiul unei încheieri motivate a instanței în care este intentat procesul
- b. în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dar în cel mult 5 zile lucrătoare
- c. prin încheiere care nu se supune niciunei căi de atac, dar poate determina ridicarea unui conflict negativ de competență

127. Formularea unei noi cereri de strămutare pe aceleași motive:

- a. nu se admite, dacă anterior strămutarea a fost respinsă
- b. se transmite spre soluționare instanței competente
- c. printr-o încheiere protocolară, se restituie participantului

128. Actele procedurale îndeplinite de instanța care a intentat procesul anterior strămutării cauzei:

- a. nu au efect juridic și noua instanță este obligată să se expună repetat asupra tuturor incidentelor procedurale examinate anterior
- b. au efect juridic în măsura în care noua instanță consideră că nu este necesară modificarea lor
- c. se exclud din cauza care se examinează de noua instanță

129. Conflictul de competență dintre două sau mai multe judecătorii care nu țin de aceeași Curte de Apel:

- a. se judecă de Curtea de Apel comună
- b. se judecă de Curtea Supremă de Justiție
- c. se judecă de Curtea de Apel comună sau de Curtea Supremă de Justiție

130. Conflictul de competență jurisdicțională:

- a. suspendă procesul și cauza se transmite instanței competente spre soluționare
- b. suspendă procesul și se înaintează dosarul către instanța în drept să soluționeze conflictul de competență
- c. nu afectează continuitatea procesului, însă amână pledoariile

131. Conflictul de competență se soluționează:

- a. de instanța de judecată care urmează să soluționeze cauza după strămutare
- b. fără citarea participanților la proces, printr-o încheiere, care nu se supune nici unei căi de atac
- c. de instanța ierarhic superioară în ședință publică

132. Completul din 3 judecători:

- a. examinează toate cauzele complexe în prima instanță
- b. este compus dintr-un judecător (președinte al ședinței) și alți doi judecători
- c. examinează doar cauzele în instanța de apel

133. Soluționarea colegială a problemelor semnifică faptul că:

- a. judecătorul, care nu este de acord cu hotărârea majorității, nu semnează hotărârea
- b. judecătorii se bucură de drepturi egale în soluționarea problemelor, care apar la examinarea cauzei și emiterea hotărârii
- c. toate problemele, care apar la judecarea cauzei, se soluționează de președintele ședinței

134. Găsiți afirmația corectă:

- a. judecătorul, care nu este de acord cu hotărârea majorității, este obligat să expună în scris opinie separată
- b. opinia separată nu se anexează la dosar
- c. opinia separată nu se anunță și nu se citește în ședința de judecată

135. Judecătorul, care a luat parte la judecarea cauzei în primă instanță, nu mai poate participa la:

- a. judecarea acesteia în instanță de apel sau de recurs
- b. rejudecarea ei în primă instanță, după casare
- c. judecarea acesteia în instanță de apel, de recurs și nici la rejudecarea ei în primă instanță, după casare

136. În cazul respingerii pretențiilor ca fiind tardive, judecătorul:

- a. poate participa la rejudecarea cauzei în fond în primă instanță, după casare
- b. nu mai poate participa la judecarea acesteia în primă instanță
- c. nu mai poate participa la judecarea cauzei în fond în instanță de apel, de recurs

137. Judecătorul poate participa la judecarea cauzei în instanță de apel, dacă:

- a. a luat parte la judecarea cauzei în primă instanță
- b. a luat parte la judecarea cauzei în instanța de recurs
- c. a încetat procesul din motivul că cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă

138. Judecătorul, care judecă cauza, urmează a fi recuzat, dacă:

- a. la judecarea anterioară a cauzei a asistat, fiind ședința publică
- b. se află în raporturi de afinitate până la al cincilea grad, inclusiv, cu vreuna dintre părți, cu alți participanți la proces sau cu reprezentanții acestora
- c. este reprezentantul legal al uneia dintre părți

139. Judecătorul, care judecă cauza, urmează a fi recuzat, dacă:

- a. se află în raporturi de rudenie până la al treilea grad cu una dintre părți
- b. un afîn de gradul cinci a participat, ca judecător, la judecarea aceleiași cauze
- c. a învățat în aceeași grupă la facultate cu un alt membru al completului de judecată

140. Temei de recuzare a judecătorului poate exista atunci când judecătorul:

- a. și-a expus opinia asupra unei cauze asemănătoare, care se judecă
- b. la judecarea anterioară a cauzei, a participat în calitate de mediator
- c. anterior, a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată

141. Găsiți afirmația corectă:

- a. propunerea de recuzare și de abținere de la judecată trebuie să fie motivată și prezentată până la începerea dezbaterii cauzei în fond, în caz contrar – se restituie
- b. cererea de recuzare, în care se invocă alte motive decât cele prevăzute de Codul de procedură civilă, nu se examinează și se anexează la materialele dosarului printr-o încheiere protocolară
- c. recuzarea judecătorului, căruia i s-a încredințat verificarea temeiniciei recuzării declarate unui alt judecător, se examinează în ședință închisă

142. Grefierul:

- a. înlocuirea grefierului are ca efect reluarea procesului
- b. grefierul întocmește procesul-verbal al ședinței, îndeplinește indicațiile judecătorului în vederea bunei organizări și desfășurări a acesteia
- c. participanții la proces sunt în drept să exercite obligațiile de grefier

143. Grefierul urmează a fi recuzat, dacă:

- a. la judecarea anterioară a cauzei a participat în calitate de grefier
- b. are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei
- c. există împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea judecătorului cu care lucrează

144. Expertul și specialistul nu pot participa la judecarea cauzei, în cazul în care:

- a. la judecarea anterioară a cauzei au participat în aceeași calitate
- b. au efectuat o revizie ale cărei materiale sunt folosite la soluționarea cauzei respective
- c. nu pot da o calificare juridică circumstanțelor de fapt constatate

145. Propunerea de recuzare de la judecată nu se admite:

- a. judecătorilor care nu sunt implicați în examinarea cauzei
- b. judecătorului căruia i s-a încredințat judecarea cauzei
- c. judecătorului din suspiciune în imparțialitatea lui, dacă sunt cunoscute temeiurile de drept și de fapt pentru înaintarea recuzării

146. Propunerea de recuzare și de abținere de la judecată:

- a. se examinează de urgență, în aceeași zi, de instanța sesizată
- b. se amână deliberarea și pronunțarea, până la soluționarea cererii de recuzare
- c. se distribuie spre soluționare în mod aleatoriu, fără a afecta continuitatea ședinței de judecată

147. Procedura de soluționare a cererii de recuzare:

- a. instanța examinează explicațiile persoanei, a cărei recuzare se solicită, dacă acestea au fost depuse și ascultă opinia participanților la proces
- b. recuzarea se va judeca de instanța ierarhic superioară, spre care se îndreaptă calea de atac respectivă
- c. se admite interogarea, ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare

148. Recuzarea expertului, specialistului, interpretului și grefierului se examinează:

- a. de instanța ierarhic superioară spre care se îndreaptă calea de atac respectivă
- b. printr-o încheiere motivată, care se supune recursului
- c. de instanța care judecă cauza

149. Participanții la proces:

- a. renunțarea procurorului la pretențiile înaintate în apărarea intereselor autorității publice o privează pe aceasta de dreptul de a cere examinarea cauzei în fond
- b. renunțarea autorității publice la acțiunea intentată de procuror nu afectează examinarea cauzei, dacă procurorul cere examinarea cauzei în fond
- c. procurorul, care a intentat o acțiune, are obligația de a achita cheltuielile de judecată

150. Procurorul:

- a. poate depune cerere de chemare în judecată pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul autorității publice, indiferent de acordul acesteia
- b. are dreptul de a încheia tranzacție de împăcare
- c. nu are calitate de participant la proces, chiar dacă el însuși a depus cererea de chemare în judecată

151. Capacitatea de folosință a drepturilor procedurale civile este:

- a. capacitatea de a avea drepturi și obligații procedurale civile
- b. capacitatea de a-și exercita în volum deplin, personal sau printr-un reprezentant drepturile și obligațiile procedurale civile
- c. capacitatea adresării în judecată pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime

152. Actele de procedură efectuate de minorii cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani:

- a. dacă nu sunt încuviințate în termenul stabilit, se va dispune anularea acestora
- b. sunt valabile, deoarece minorul care a atins vârsta de 16 ani poate să-și exercite personal drepturile procedurale
- c. sunt nule, chiar dacă sunt încuviințate de reprezentantul legal

153. Persoana fizică în privința căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară (persoana ocrotită) are capacitate de exercițiu al drepturilor procedurale civile în măsura în care:

- a. pentru încheierea actelor juridice, conform legii civile, în numele persoanei ocrotite acționează reprezentantul legal
- b. în cadrul cauzei civile, își apără drepturile, libertățile sau interesele legitime pe care, conform legii civile, le poate exercita de sine stătător
- c. pentru încheierea actelor juridice, conform legii civile, persoana ocrotită are nevoie de încuviințare sau autorizare

154. Dacă o persoană ocrotită a depus nemijlocit o cerere de chemare în judecată:

- a. din oficiu, instanța de judecată desemnează, prin încheiere, un curator special care va asista persoana în cauza respectivă sau un tutore special care va reprezenta persoana în cauza respectivă
- b. se prezumă că cauza respectivă poate fi examinată cu participarea nemijlocită a persoanei ocrotite
- c. instanța de judecată solicită raport de expertiză psihiatrică care confirmă că audierea persoanei ocrotite este posibilă

155. Participanții la proces:

- a. sunt obligați să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare
- b. se consideră: părțile, intervenienții, procurorul, petiționarii, persoanele care depun concluzii, experții, martorii
- c. se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege, în dependență de poziția pe care o ocupă în proces

156. Părți în proces pot fi:

- a. orice subiect al raportului material litigios
- b. orice persoană fizică sau juridică care are drepturi și obligații procedurale
- c. asociațiile și societățile care nu au personalitate juridică

157. Nu se consideră modificare a acțiunii, dacă reclamantul:

- a. completează temeiul acțiunii și modifică obiectul acțiunii
- b. mărește sau micșorează cuantumul pretențiilor
- c. modifică obiectul acțiunii

158. Pe tot parcursul examinării cauzei reclamantul este în drept:

- a. să renunțe la acțiune, pârâtul este în drept să recunoască acțiunea
- b. să modifice temeiul sau obiectul acțiunii
- c. să depună o acțiune nouă

159. Instanța nu va confirma tranzacția, dacă:

- a. a fost încheiată doar de reprezentanții legali
- b. încalcă interesul superior al minorului
- c. nu a fost autenticată notarial

160. În caz de folosire cu rea-credință a drepturilor procedurale de participanții la proces:

- a. instanța de judecată din oficiu obligă partea vinovată să repare prejudiciul cauzat
- b. se sancționează de către instanța de judecată cu amendă în mărime de până la 50 de unități convenționale
- c. instanța de judecată întrerupe ședința și solicită intervenția organelor de drept

161. Coparticiparea procesuală obligatorie:

- a. coparticipanții pot încredința reprezentarea lor în proces unuia sau mai multor coparticipanți
- b. fiecare coreclamant sau co-pârât participă în proces în mod independent față de ceilalți coparticipanți
- c. intervenirea în proces în calitate de coparticipant obligatoriu poate fi doar la cererea persoanei interesate

162. Ca urmare a constatării temeiurilor coparticipării procesuale obligatorii, instanța de judecată:

- a. va înștiința, la cererea participanților la proces, pe toți coreclamantii despre posibilitatea depunerii unei cereri de intervenție principală
- b. va înștiința, din oficiu sau la cererea participanților la proces, pe toți coreclamantii și co-pârâții despre posibilitatea de a interveni în proces
- c. va înștiința, din oficiu, pe toți coreclamantii și co-pârâții despre posibilitatea de a interveni în proces

163. Coparticiparea este facultativă atunci când:

- a. obiectul litigiului îl constituie drepturile și obligațiile comune ale mai multor reclamanți sau pârâți
- b. pentru judecarea rapidă și justă a litigiilor, instanța judecătorească este în drept să admită examinarea concomitentă a mai multor pretenții înaintate de mai mulți reclamanți
- c. drepturile și obligațiile reclamanților sau pârâților decurg din aceleași temeiuri de fapt sau de drept

164. Intervenientul principal (intervenientul care formulează pretenții proprii cu privire la obiectul litigiului):

- a. pentru a interveni în proces, intervenientul depune o cerere, în care demonstrează interesul intervenției, menționând cărei părți se va alătura
- b. intervenientul invocă un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta
- c. intervenientul are drepturile și obligațiile procedurale ale părții căreia i se alătură

165. Găsiți afirmația corectă:

- a. examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acțiunea inițială a reclamantului nu este posibilă
- b. intervenientul principal nu are drepturi și obligații de reclamant
- c. în cazul în care se constată că acțiunea intervenientului principal nu se raportează la obiectul litigiului, intervenientul principal nu decade din dreptul de a cere intentarea unui proces pe baze generale

166. Intervenientul accesoriu (intervenientul care nu formulează pretenții proprii asupra obiectului litigiului):

- a. are dreptul de a modifica temeiul și obiectul acțiunii, de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor din acțiune, precum și de a renunța la acțiune
- b. poate interveni în proces, dacă hotărârea ori decizia pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți
- c. depune cererea de intervenție principală conform cerințelor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată

167. Efectele neatragerii în proces a intervenientului accesoriu:

- a. faptele și raporturile juridice stabilite prin hotărâre judecătorească irevocabilă nu au efecte juridice la examinarea acțiunii de regres depuse împotriva intervenientului
- b. partea interesată este obligată să-l înștiințeze despre pornirea procesului și să prezinte în judecată un demers, solicitând introducerea lui în proces
- c. îl decade din dreptul de a înainta acțiune reconvențională

168. Reprezentarea în instanța judecătorească:

- a. procesele persoanelor juridice se susțin în instanța de judecată doar de către organele lor de administrare
- b. persoanele fizice pot fi reprezentate în instanța de judecată de către soț/soție, părinți, copii, frați, surori, bunei, nepoți, dacă aceștia sunt licențiați în drept
- c. culpa reprezentantului este echivalentă culpei părții

169. În procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, dreptul:

- a. de a formula cereri, de a reclama probe
- b. de a transmite împuterniciri unei alte persoane
- c. de a prezenta probe și de a participa la cercetarea lor

170. Reprezentanții legali sunt:

- a. persoanele care îndeplinesc în numele celui reprezentat toate actele procedurale, pe care acesta din urmă are dreptul să le exercite, cu excepțiile stabilite de lege
- b. doar părinții, tutorii sau curatorii
- c. persoanele care sunt chemate personal în judecată pentru a da explicații referitor la actele pe care le-a încheiat ori săvârșit în această calitate

171. Instanța judecătorească solicită Oficiului Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea unui avocat:

- a. dacă domiciliul pârâtului este cunoscut
- b. dacă pârâtul nu are suficiente mijloace financiare
- c. doar în cazurile prevăzute de lege

172. Formularea împuternicirilor reprezentantului:

- a. procurile eliberate în numele persoanei juridice conform actelor de constituire se semnează de către administrator sau de contabilul șef
- b. reprezentantul care renunță la împuterniciri trebuie să înștiințeze Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat
- c. reprezentantul legal al persoanei juridice depune în judecată actele ce atestă statutul și împuternicirile sale

173. Găsiți afirmația corectă:

- a. actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii doar pentru instanța de judecată
- b. actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși
- c. actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru reprezentant

174. Participarea la proces a autorităților publice are loc:

- a. doar pentru a depune concluzii, potrivit funcției, în vederea apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale altor persoane, a intereselor statului și ale societății
- b. prin adresarea în judecată a acțiunilor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane, fără cererea acestora
- c. în apărarea intereselor persoanei în privința căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară, independent de existența cererii unei persoane interesate sau a reprezentantului ei legal

175. Succesiunea în drepturile procedurale:

- a. încheierea instanței despre admiterea succesorului poate fi atacată cu recurs
- b. actele săvârșite până la intrarea în proces a succesorului nu sunt obligatorii lui, ci doar persoanei pe care succesorul în drepturi a subrogat-o
- c. este posibilă în orice fază a procesului

176. Termenul de procedură:

- a. se suspendă o dată cu suspendarea procesului
- b. poate fi prelungit pentru același temei o singură dată, la cererea participanților sau din oficiu
- c. poate fi prelungit, dacă este stabilit de lege

177. Găsiți afirmația corectă:

- a. dacă ultima zi a termenului este lucrătoare, acesta expiră în următoarea zi nelucrătoare
- b. dacă actul de procedură trebuie efectuat nemijlocit în instanța judecătorească, termenul se consideră expirat la ora care încheie programul ei.
- c. dacă cererea de apel a fost predată la oficiul poștal, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen

178. Dreptul de a efectua actul de procedură încetează:

- a. odată cu expirarea termenului prevăzut de lege
- b. odată cu expirarea termenului stabilit de instanța de judecată
- c. la nerespectarea termenului de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel

179. Repunerea în termen:

- a. încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen se supune recursului
- b. cererea se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată
- c. se referă doar la termenul de procedură stabilit de instanța de judecată

180. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt:

- a. comportamentul participanților la proces și a instanței judecătorești, importanța procesului pentru cel interesat, complexitatea cauzei

- b. drepturile și interesele minorului, repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale
- c. expirarea termenului de 6 luni de la înaintarea acțiunii în judecată

181. Care dintre următoarele sancțiuni procesuale poate fi aplicată martorilor care refuză nejustificat să se prezinte în fața instanței:

- a. excluderea din proces
- b. amenda judiciară
- c. anunțarea acestuia în căutare

182. Amenzile judiciare pot fi aplicate în procesul civil:

- a. doar participanților la proces
- b. doar în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare
- c. participanților, reprezentanților și altor persoane, dacă săvârșesc încălcări procedurale

183. Efectuarea necorespunzătoare a unui act de procedură o poate invoca:

- a. doar avocatul
- b. doar instanța
- c. instanța sau participantul interesat

184. Poate constitui motiv pentru aplicarea unei amenzi judiciare următoarele fapte:

- a. formularea unei cereri de chemare în judecată care nu corespunde rigorilor de la art. 166-167 Cod de procedură civilă al RM
- b. întârzierea nejustificată în îndeplinirea unui act de procedură
- c. prezentarea în instanță fără un act de identitate

185. În cazul aplicării amenzii judiciare pentru înregistrarea video, fotografierea, utilizarea altor mijloace tehnice în cadrul ședinței de judecată fără acordul instanței, judecătorul poate dispune:

- a. confiscarea aparatului foto sau a tehnicii folosite
- b. confiscarea peliculei sau a unității de memorie pe care este stocată informația
- c. distrugerea tehnicii folosite

186. Încheierea de aplicare a amenzii judiciare poate fi contestată:

- a. cu recurs în termen de 10 zile, din momentul aplicării
- b. cu apel în termen de 15 zile, din momentul aplicării
- c. cu recurs, odată cu fondul cauzei

187. Admiterea cererii de anulare a amenzii judiciare are următorul efect:

- a. se reduce cuantumul amenzii
- b. se suspendă soluționarea cauzei
- c. se înlătură obligația de plată a amenzii respective

188. Cheltuielile de judecată în procesul civil reprezintă:

- a. sumele acordate părții câștigătoare ca recompensă morală
- b. sumele pe care părțile le suportă în legătură cu desfășurarea procesului
- c. onorariul stabilit de avocat pentru prestația sa

189. Cheltuielile de judecată pot include:

- a. doar onorariile avocaților
- b. numai penalitățile de întârziere
- c. taxe, onorarii, expertize, traduceri și alte costuri legate de proces

190. În cazul în care ambele părți câștigă parțial procesul, cheltuielile de judecată:

- a. nu se acordă niciuneia dintre părți
- b. se suportă proporțional, în funcție de pretențiile admise și respinse
- c. sunt suportate, exclusiv, de partea care a formulat cererea

191. Taxa de timbru se achită în bugetul:

- a. statului
- b. instanțelor de judecată
- c. autorităților publice locale

192. Taxa de stat se achită în bugetul:

- a. statului
- b. instanțelor de judecată
- c. autorităților publice locale

193. Taxa de stat se restituie în cazul:

- a. depunerii într-o sumă mai mare decât cea prevăzută de legislația în vigoare
- b. respingerii acțiunii ca neîntemeiată
- c. admiterii acțiunii

194. Cazurile de scutire de la achitarea taxei de stat sau a taxei de timbru sunt expres prevăzute în:

- a. Codul de procedură civilă al RM
- b. Legea taxei de stat nr. 213/2023
- c. Codul de procedură civilă al RM și în Legea taxei de stat nr. 213/2023.

195. Cererea de asigurare a acțiunii depuse concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată se soluționează:
- la data acceptării în procedură a cererii de chemare în judecată
 - în ziua depunerii acesteia
 - la prima înfățișare a părților
196. Cererea privind asigurarea acțiunii se poate depune:
- doar la etapa intentării procesului
 - pe toată durata desfășurării procesului
 - doar la etapa de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare
197. Depunerea recursului asupra încheierii de asigurare a acțiunii:
- suspendă examinarea fondului cauzei, până la examinarea recursului asupra încheierii
 - nu suspendă examinarea cauzei și executarea încheierii
 - suspendă doar executarea încheierii
198. Restituirea cererii de chemare în judecată:
- excluce adresarea repetată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât
 - nu excluce adresarea repetată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât.
 - depinde de temeiul de restituire aplicat.
199. Refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată:
- excluce adresarea repetată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât
 - nu excluce adresarea repetată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât
 - depinde de temeiul de refuz aplicat
200. O acțiune reconvențională poate fi primită, dacă:
- este formulată de partea adversă, indiferent de obiect
 - urmărește compensarea pretenției din acțiunea principală
 - este depusă împreună cu o cerere de apel
201. Admiterea acțiunii reconvenționale poate fi justificată, dacă:
- aceasta include elemente de noutate juridică
 - aceasta este legată de obiectul acțiunii
 - admiterea ei excluce total sau parțial admiterea acțiunii principale
202. Care dintre următoarele afirmații este o condiție legală pentru primirea acțiunii reconvenționale:
- aceasta este conexă cu acțiunea principală și judecarea lor simultană duce la soluționarea eficientă a litigiului

- b. aceasta este formulată de intervenientul principal
- c. aceasta are ca obiect faptele invocate în acțiunea inițială

203. Acțiunea reconvențională poate fi intentată:

- a. pe toată durata procesului
- b. până la începerea dezbaterilor judiciare
- c. la etapa examinării cauzei în fond

204. Excepția de tardivitate poate fi invocată:

- a. pe toată durata procesului
- b. în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare
- c. la etapa examinării cauzei în fond

205. Dacă se dispune admiterea excepției de tardivitate, atunci instanța:

- a. respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs
- b. respinge acțiunea ca fiind tardivă prin hotărâre
- c. soluționează excepția de tardivitate odată cu fondul cauzei

206. Cererea de chemare în judecată adresată unui judecător sau complet de judecată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor trebuie repartizată în termen de:

- a. 48 de ore
- b. 72 de ore
- c. 24 de ore

207. Judecătorul trebuie să accepte cererea de chemare în judecată, prin încheiere, dacă legea nu prevede alt termen:

- a. în 10 zile de la înregistrare
- b. în 5 zile de la repartizare
- c. imediat, fără termen

208. Încheierea prin care judecătorul acceptă cererea de chemare în judecată:

- a. poate fi atacată cu apel
- b. poate fi atacată cu recurs
- c. este nesusceptibilă căilor de atac

209. Temei pentru degrevarea de probațiune există atunci când:

- a. faptele sunt recunoscute de partea adversă
- b. pârâtul nu se prezintă la ședință
- c. probele sunt pertinente și concludente

210. Părțile sunt degrevate de obligația de a proba faptele:

- a. care au fost menționate în cererea de chemare în judecată
- b. care sunt de notorietate sau consacrate de lege
- c. care apar într-un înscris anexat la materialele cauzei

211. În procesul civil proba este:

- a. un document oficial emis de instanță
- b. orice fapt sau împrejurare relevantă pentru soluționarea cauzei
- c. un înscris autentic

212. Mijloacele de probă reprezintă:

- a. doar declarațiile părților
- b. instrumentele prin care se dovedește existența sau inexistența faptelor relevante
- c. actele de sesizare a instanței

213. Mijloc de probă recunoscut de lege este:

- a. faptele indicate în cererea de chemare în judecată
- b. poziția procesuală a părților
- c. expertiza judiciară

214. În procesul civil probele trebuie să fie:

- a. confidentiale și verificabile
- b. admise de comun acord de părți, fără verificare
- c. legale, pertinente, concludente și utile

215. Regula generală privind sarcina probațiunii în procesul civil este:

- a. oricare dintre părți poate fi obligată să probeze orice fapt
- b. fiecare parte trebuie să probeze faptele pe care își întemeiază pretențiile
- c. instanța are obligația de a aduna toate probele din oficiu

216. Dacă pârâțul invocă o excepție procesuală, o probează:

- a. reclamantul
- b. pârâțul
- c. reprezentantul reclamantului

217. Dacă reclamantul nu achită taxa de stat și/sau taxa de timbru în termenul stabilit, instanța:

- a. amână cauza
- b. încetează procesul
- c. scoate cererea de pe rol

218. În cazul persoanelor juridice declarate în stare de insolvabilitate, taxa de stat se achită:

- a. în momentul înregistrării cererii
 - b. după examinarea cauzei, dar nu mai târziu de 6 luni de la data adoptării hotărârii
 - c. nu se achită niciodată
219. Regimul special de plată a taxei pentru persoanele juridice insolvabile se aplică în cazul:
- a. litigiilor de muncă
 - b. acțiunilor de partaj al bunurilor
 - c. acțiunilor privind urmărirea creanțelor, anularea actelor fictive sau frauduloase, atacarea hotărârilor legate de aceste litigii
220. Instanța obligă partea care a pierdut procesul să compenseze cheltuielile de asistență juridică ale părții câștigătoare, dacă cheltuielile au fost:
- a. reale, necesare și rezonabile
 - b. doar estimate
 - c. suportate de către reclamant pentru a contracta un avocat
221. Dacă partea care a câștigat procesul a beneficiat de asistență juridică garantată de stat, plata cheltuielilor o suportă:
- a. statul
 - b. partea care a pierdut procesul
 - c. avocatul care a acordat asistența
222. Condiția esențială pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică este:
- a. să fie necesare și rezonabile
 - b. să fie achitate în avans
 - c. să fie aprobate de părțile în litigiu
223. Judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată, dacă:
- a. cererea este depusă în instanță civilă, dar este de competența altei autorități
 - b. cererea nu urmează a fi judecată în instanță judecătorească în procedură civilă
 - c. cererea de chemare în judecată nu este semnată de reclamant în modul stabilit
224. Un motiv pentru refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată este:
- a. lipsa taxei de timbre și sau a taxei de stat
 - b. există o hotărâre judecătorească irevocabilă asupra aceluiași litigiu între aceleași părți
 - c. cererea a fost semnată electronic, nefiind depusă prin intermediul Programului Integrat de gestionare a dosarelor
225. Partea la proces care prezintă o înregistrare audio-video în calitate de probă într-un proces civil are obligația:
- a) să indice doar suportul tehnic pe care este stocată înregistrarea

- b) să indice persoana care a efectuat înregistrarea, timpul și condițiile înregistrării
- c) să confirme că înregistrarea a fost autorizată de poliție

226. O înregistrare audio-video ascunsă poate fi prezentată într-un proces ca probă:

- a. niciodată, indiferent de situație
- b. numai dacă este permisă prin lege
- c. atunci când partea consideră că îi este utilă în proces

227. Probe materiale într-un proces civil sunt considerate:

- a. numai documentele scrise prezentate în instanță
- b. obiectele care pot servi la constatarea circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei
- c. doar înregistrările audio și video

228. Probele materiale într-un proces civil se determină:

- a. prin desemnarea obiectelor de cercetare și stabilirea faptelor care urmează a fi dovedite prin acestea
- b. prin simpla enumerare a obiectelor aflate la dosar
- c. doar prin raportul poliției

229. Probele materiale se păstrează:

- a. exclusiv, la domiciliul părților implicate
- b. în camera de păstrare a instanței judecătorești sau la dosar
- c. la biroul avocatului reclamantului

230. Obiectele care nu pot fi aduse în instanță:

- a. se ignoră, deoarece nu pot fi prezentate fizic
- b. se cercetează la locul aflării lor, fiind înregistrate video, fotografiate și, dacă e cazul, sigilate
- c. se descriu sumar de către una dintre părți, fără alte formalități

231. Procesul-verbal de cercetare la fața locului a probelor materiale în cadrul unui proces-civil trebuie să cuprindă:

- a. doar semnătura judecătorului și a grefierului
- b. ora, data, locul cercetării și, dacă este cazul, alte elemente care nu pot fi redată prin filmare sau fotografiere
- c. doar lista participanților la proces

232. La cercetarea probelor materiale de către instanța de judecată pot fi atrași:

- a. doar polițiștii locali
- b. specialiști și experți, după caz
- c. exclusiv, martorii părților

233. Repartizează cheltuielilor de păstrare a probelor materiale:

- a. le suportă doar partea care a solicitat prezentarea probelor
- b. sunt suportate de stat, în toate cazurile
- c. se repartizează între părți conform art. 94 CPC

234. Probele materiale perisabile în cadrul unui proces civil se examinează:

- a. în mod obișnuit, împreună cu celelalte probe, fără urgență
- b. de urgență, la locul lor de aflare
- c. exclusiv, în sediul instanței

235. Probele materiale perisabile, după examinarea acestora în cadrul unui proces civil:

- a. se distrug imediat
- b. se restituie persoanei care le-a prezentat sau se remit unei organizații care le poate folosi la destinație
- c. se păstrează permanent în arhiva instanței

236. Neprezentarea participanților la proces, înștiințați legal despre examinarea probei perisabile, are ca efect:

- a. amânarea obligatorie a examinării.
- b. anularea probei.
- c. nu împiedică examinarea probei.

237. După rămânerea irevocabilă a hotărârii, pentru probele materiale instanța are următoarele soluții:

- a. le reține definitiv în arhiva instanței
- b. le restituie persoanelor care le-au prezentat, le transmite celor îndreptățiți sau dispune comercializarea lor
- c. le transmite, exclusiv, părții care a avut câștig de cauză

238. Dacă participantul la proces nu prezintă înscrisul solicitat, deși se constată că îl deține, instanța:

- a. amână cauza până la prezentarea înscrisului
- b. poate considera dovedite afirmațiile celui care a solicitat prezentarea cu privire la cuprinsul înscrisului
- c. aplică automat o amendă judiciară

239. Instanța primește un extras dintr-un document în locul documentului integral, atunci când:

- a. documentul nu are importanță pentru cauză
- b. pentru soluționarea cauzei relevanță are numai o parte din document, iar extrasul este autentificat conform legii
- c. partea solicitantă nu deține originalul

240. Înscrisul trebuie prezentat în original:

- a. doar când partea interesată solicită expres acest lucru
- b. exclusiv, pentru documentele păstrate la autorități publice
- c. când legea impune prezentarea originalului, înscrisul își pierde efectul juridic după soluținarea cauzei, copiile sunt contradictorii sau instanța consideră necesar

241. Dacă documentul în original se află la partea adversă și aceasta nu execută încheierea privind prezentarea lui:

- a. instanța anulează documentul ca probă
- b. se utilizează copia prezentată de partea interesată, iar instanța apreciază forța probantă a acesteia după intima convingere
- c. procesul se suspendă până la obținerea originalului

242. Partea care a prezentat un înscris poate renunța la acest mijloc de probă:

- a. oricând, fără nicio restricție
- b. numai cu consimțământul părții adverse
- c. doar cu acordul instanței

243. Cheltuielile pentru obținerea și prezentarea unui înscris păstrat la o autoritate sau organizație le suportă:

- a. instanța de judecată
- b. partea care a solicitat prezentarea înscrisului
- c. partea adversă

244. Față de ceilalți participanți la proces, atunci când un înscris este prezentat într-un proces civil:

- a. nu există nicio obligație de comunicare
- b. se aduce la cunoștință doar reclamantului
- c. copiile de pe document se înmânează participanților la proces care nu dispun de ele

245. Prin prezumție, documentele și actele eliberate de autoritățile publice în limitele competenței lor:

- a. se prezumă a fi false până la proba contrară
- b. se prezumă a fi autentice
- c. se consideră nule, dacă nu sunt verificate prin expertiză

246. Instanța de judecată, la constatarea veridicității unei copii de pe document, verifică:

- a. doar semnătura persoanei care a efectuat copia
- b. procedeul tehnic de copiere, identitatea cuprinsului cu originalul și modul de conservare

c. exclusiv, data la care a fost efectuată copia

247. Instanța de judecată nu poate considera dovedit un fapt prin copia unui document, dacă:

- a. originalul este pierdut, copiile prezentate nu sunt identice și conținutul nu poate fi determinat prin alte probe
- b. copia nu este datată
- c. copia a fost prezentată de partea adversă

248. Instanța stabilește puterea probantă a unui document deteriorat (cu ștersături, radieri, completări):

- a. printr-un raport al autorității emitente
- b. după intima ei convingere
- c. prin expertiză obligatorie dispusă din oficiu

249. Efectul explicațiilor unei părți, atunci când partea adversă intenționează să împiedice utilizarea unui document prin distrugere sau aducerea lui la inutilizabilitate, este:

- a. instanța le poate considera ca fiind doveditoare
- b. instanța le respinge automat ca neprobate
- c. se solicită expertiză tehnică obligatorie

250. Ce poate solicita instanța atunci când există suspiciuni asupra autenticității unui document emis de o autoritate:

- a. să fie autentificat notarial
- b. certificarea autenticității de către autoritatea sau persoana care l-a eliberat
- c. retragerea documentului din dosar

251. Autenticitatea unui document sau a unui alt înscris în cadrul unui proces civil poate fi demonstrată:

- a. prin compararea scrisului sau a semnăturilor, folosind documente sau acte utile pentru comparație
- b. prin simpla declarație a persoanei care prezintă documentul
- c. exclusiv, prin expertiză judiciară

252. Ce poate dispune instanța dacă persoana care a semnat contestă autenticitatea scrisului sau semnăturii:

- a. să nu țină cont de obiecțiile persoanei
- b. să-i solicite un model al scrisului sau al semnăturii pentru cercetare comparativă
- c. să anuleze automat documentul

253. La obținerea modelului scrisului de către instanța judecătorească în cadrul unui proces civil poate participa:

- a. exclusiv, grefierul instanței
- b. specialistul, după caz
- c. orice participant la proces fără restricții

254. Procesul-verbal întocmit cu ocazia obținerii modelului de scris sau semnătură în cadrul unui proces civil confirmă:

- a. doar rezultatul confruntării scrisului sau semnăturii
- b. data, locul, condițiile și procedura obținerii modelului, semnat de președintele ședinței de judecată, grefier, persoana care a dat modelul și specialistul, după caz
- c. exclusiv, semnătura persoanei interesate

255. Când se restituie înscrisul persoanei care l-a prezentat la dosar:

- a. doar după soluționarea fondului cauzei
- b. după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă, la cerere, anexându-se copia autenticată de judecător
- c. în orice moment, fără condiții

256. Se pot restitui înscrisurile înainte ca hotărârea judecătorească să devină irevocabilă:

- a. nu, în niciun caz
- b. da, cu acordul instanței judecătorești
- c. doar dacă toate părțile sunt de acord

257. Într-un proces civil poate fi martor:

- a) orice persoană care are interes direct în cauză
- b) orice persoană care nu are interes în proces și care cunoaște, direct sau indirect, fapte referitoare la cauză
- c) doar rudele părților

258. Depozițiile unui martor în cadrul unui proces civil nu pot fi considerate probă:

- a. când martorul cunoaște personal faptele
- b. când martorul nu a cunoscut personal faptele
- c. în cazul în care martorul este citat de reclamant

259. Partea care solicită citarea unui martor în cadrul unui proces civil are obligația:

- a. să comunice instanței doar numele martorului
- b. să demonstreze ce fapte importante poate confirma martorul și să comunice numele și domiciliul acestuia
- c. să prezinte o declarație notarială a martorului

260. Care dintre persoanele enumerate nu poate fi citată ca martor din cauza incapacității de a înțelege faptele:

- a. persoanele cu vârstă fragedă sau cu dizabilități care le împiedică să depună mărturii veridice
- b. avocații
- c. jurnaliștii

261. Ce categorie de persoane nu poate fi audiată ca martor din cauza obligației de a păstra secretul profesional:

- a. medicii, avocații, executorii judecătorești, notarii și mediatori
- b. toți funcționarii publici
- c. martorii cu interes direct în cauză

262. Funcționarii publici și foștii funcționari publici nu pot fi citați martori pentru care categorie de informații:

- a. informații personale ale colegilor de serviciu
- b. date ce constituie secret de stat, dacă nu au fost degrevați de obligația păstrării secretului
- c. orice date care nu au legătură cu procesul

263. În ce situație judecătorii nu pot fi audiați ca martori într-un proces civil:

- a. referitor la aspectele dezbătute și hotărârile pronunțate în camera de deliberare
- b. pentru orice declarație legată de proces, inclusiv, în afara instanței
- c. judecătorii pot fi audiați ca martori fără restricții

264. Cine se află în drept să refuze să depună mărturii în calitate de martor într-un proces civil:

- a. orice rudă apropiată a părților implicate
- b. soții – unul împotriva celuilalt, copiii împotriva părinților, frații între ei, logodnicii sau concubinii unul împotriva celuilalt, persoanele ale căror depoziții le pot cauza prejudicii materiale sau morale, persoanele care ar dezvălui secretul profesional sau comercial, deputații, Avocatul Poporului și adjuncții săi
- c. doar martorii cu vârsta peste 18 ani

265. Cum trebuie martorul să își justifice refuzul de a depune mărturii în cadrul unui proces civil:

- a. poate refuza fără nicio explicație
- b. trebuie să declare în scris refuzul, documentând motivele înainte de depunerea mărturiilor
- c. este suficient să comunice verbal instanței că refuză

266. Consecințele refuzului martorului de a depune mărturii fără motive întemeiate sunt:

- a. martorul este sancționat cu amendă de 10 unități convenționale și poate fi adus forțat la judecată, dacă nu se prezintă nici după a doua citare
- b. martorul nu răspunde, deoarece are dreptul absolut de a refuza
- c. instanța încheie procesul, fără a audia martorul

267. Martorul citat la judecată are dreptul:

- a. de a refuza mărturiile fără consecințe și de a fi recompensat cu o sumă fixă
- b. la restituirea cheltuielilor suportate în legătură cu citarea sa și la o compensație pentru sustragere de la ocupațiile sale obișnuite, al cărei quantum se determină conform legii
- c. de a alege la care întrebări răspunde în ședință

268. Instanța poate întemeia concluziile sale pe explicațiile unei părți:

- a. când partea adversă deține probele solicitate de instanță, dar nu le prezintă
- b. doar când toate părțile refuză să depună explicații
- c. exclusiv, când părțile nu au depus niciun înscris la dosar

269. O recunoaștere făcută în instanța de judecată își pierde valabilitatea:

- a. când partea care a recunoscut faptele dovedește că mărturisirea a fost rezultatul unei erori
- b. imediat ce partea își retrage verbal recunoașterea
- c. doar dacă instanța consideră că recunoașterea nu corespunde circumstanțelor

270. Dacă instanța constată că recunoașterea unei părți a fost făcută pentru a tăinui circumstanțele reale ale cauzei sau în urma unei înșelăciuni, violențe, amenințări sau erori:

- a. instanța păstrează recunoașterea ca probă principală
- b. instanța respinge recunoașterea prin încheiere, iar faptele trebuie dovedite conform regulilor generale
- c. instanța consideră că recunoașterea este valabilă doar parțial

271. Cererea cu privire la dispunerea efectuării expertizei judiciare se admite la faza:

- a. pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare
- b. dezbaterilor judiciare
- c. deliberării și adoptării hotărârii

272. Expertiza judiciară se efectuează de către:

- a. un specialist
- b. instanța de judecată
- c. un expert judiciar înscris în Registrul de stat al experților judiciari

273. După examinarea cererii cu privire la dispunerea efectuării expertizei judiciare, instanța de judecată adoptă:

- a. o încheiere
- b. o hotărâre
- c. o ordonanță judecătorească

274. În încheierea judecătorească privind efectuarea expertizei se indică, inclusiv:

- a. explicațiile participanților la proces
- b. concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a

- acțiunii
- c. întrebările puse în fața expertului

275. Raportul de expertiză judiciară este:

- a. obligatoriu pentru instanța judecătorească
- b. examinat în ședință de judecată și evaluat în ansamblu cu celelalte probe
- c. în măsură să poată fi înlocuit de raportul scris al specialistului

276. Asigurarea probelor se face prin:

- a. interzicerea părâtului să săvârșească anumite acte
- b. audierea martorului
- c. audierea explicațiilor expertului judiciar pe marginea raportului de expertiză judiciară elaborat

277. Asigurarea probelor se efectuează:

- a. înainte de intentarea procesului în instanță judecătorească și în timpul procesului
- b. în termenul executării silite a hotărârii
- c. doar înainte de intentarea procesului în instanță judecătorească

278. Asigurarea probelor se solicită de către participanții la proces interesați în scopul:

- a. prevenirii dispariției ori imposibilității administrării în viitor a unei probe utile pentru dovedirea pretențiilor
- b. posibilității executării viitoarei hotărâri
- c. evitării consecințelor grave și ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ

279. Asigurarea probelor înainte de intentarea procesului civil se efectuează de către:

- a. notar
- b. expert judiciar
- c. grefier

280. Pregătirea pentru dezbatere judiciară este obligatorie pentru:

- a. cauzele examinate în procedură specială
- b. orice cauză civilă
- c. cauzele examinate în procedură generală

281. Pregătirea pentru dezbatere judiciară are ca scop:

- a. posibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii
- b. asigurarea participanților la proces a posibilității expunerii considerentelor referitoare la circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei
- c. stabilirea termenelor pentru efectuarea actelor procedurale

282. Judecătorul, în faza de pregătire a cauzei pentru debateri judiciare, la cerere:

- a. soluționează excepția de tardivitate a pretențiilor
- b. eliberează copia de pe procesul-verbal al ședinței de judecată
- c. publică actele emise pe pagina web a instanței judecătorești și le comunică participanților la proces

283. Participanții la proces, doar în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare pot solicita, sub sancțiunea decăderii din acest drept:

- a. corectarea greșelilor din actele judecătorești adoptate
- b. scoaterea cererii de pe rol pe motiv că reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părților, de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară
- c. recuzarea judecătorului

284. În citație și înștiințare se indică, inclusiv:

- a. locul, data și ora prezentării
- b. raportul asupra cererii de chemare în judecată
- c. sumarul referinței privind acțiunea reclamantului

285. Citarea publică se efectuează în privința persoanei:

- a. care refuză să primească citația sau înștiințarea
- b. care își schimbă domiciliul sau sediul după pornirea procesului
- c. cu domiciliu sau cu reședință necunoscută

286. Instanța judecătorească este obligată să dispună căutarea pârâtului:

- a. în cauzele de plată a pensiilor de întreținere, dacă nu se cunoaște locul aflării acestuia
- b. în cauzele de reparație a prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale, numai după ce persoana interesată depune suma cheltuielilor de căutare
- c. în toate cauzele în care acesta nu este asistat de un avocat

287. Președintele ședinței:

- a. nu este obligat să ofere explicații asupra acțiunilor sale
- b. înlătură din dezbateri tot ceea ce nu are legătură cu procesul
- c. cu încuviințarea părților și al altor participanți la proces, ia măsuri pentru cercetarea exhaustivă, multiaspectuală a probelor și circumstanțelor cauzei

288. Instanța judecătorească stabilește consecutivitatea cercetării probelor:

- a. imediat după ce constată pregătirea suficientă a cauzei pentru dezbateri judiciare
- b. înainte de a asculta explicațiile participanților la proces
- c. după ce ascultă explicațiile participanților la proces

289. Judecarea cauzei în fond începe cu:

- a. un raport asupra cauzei
- b. audierea martorilor;
- c. ascultarea explicațiilor pârâtului și ale intervenientului care participă din partea pârâtului

290. Reluarea examinării cauzei în fond și a pledoariilor se dispune:

- a. în cazul necesității completării materialelor din dosar
- b. dacă instanța consideră că trebuie clarificate noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei
- c. la cererea tuturor participanților la proces

291. Dacă instanța consideră neîntemeiat motivul neprezentării participantului la proces citat legal:
- a. procesul se amână, cu citarea repetată a acestuia
 - b. amâna o singură dată judecarea cauzei
 - c. cauza se examinează în absența acestuia

292. În partea introductivă a hotărârii se indică:
- a. mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței
 - b. obiecțiile pârâtului
 - c. circumstanțele pricinii, constatate de instanță

293. Partea descriptivă a hotărârii trebuie să conțină:
- a. legile de care s-a călăuzit instanța
 - b. soluția dată în cauză cu privire la faptele care au fost constatate de judecată
 - c. succint, pretențiile reclamantului

294. În motivarea hotărârii, instanța judecătorească este obligată să indice:
- a. numele membrilor completului de judecată
 - b. circumstanțele pricinii, constatate de instanță
 - c. opiniile altor persoane juridic cointeresate în fondul examinării pricinii

295. Dispozitivul conține:
- a. soluția dată în cauză cu privire la faptele care au fost constatate de judecată
 - b. argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe
 - c. explicațiile celorlalți participanți la proces

296. Hotărârea se adoptă:
- a. doar în privința pretențiilor solicitate de reclamant, care sunt considerate întemeiate
 - b. în privința tuturor pretențiilor solicitate de către reclamant
 - c. doar în privința pretențiilor solicitate de intervenientul principal

297. Instanța judecătorească menționează măsura în care hotărârea se raportează fiecărui reclamant sau caracterul solidar al dreptului de urmărire în cazul hotărârii:
- a. de adjudecare a bunului sau a contravalorii lui
 - b. de declarare a nulității unui document executoriu
 - c. adoptată în interesul mai multor reclamanți sau împotriva mai multor pârâți

298. Instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală:
- a. dacă participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, depun cerere de apel
 - b. în cauzele privind încasarea pensiei de întreținere
 - c. în toate cazurile

299. Instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară, dacă:
- a. sunt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii
 - b. nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată

c. s-a strecurat o omisiune care ține de numele participantului la proces

300. Cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra unei pretenții formulate de către reclamant, constituie temei pentru:

- a. corectarea omisiunii din hotărâre
- b. casarea integrală a hotărârii instanței de fond
- c. emiterea unei hotărâri suplimentare

301. Cererea de adoptare a unei hotărâri suplimentare:

- a. nu se impune cu taxă de stat și taxă de timbru
- b. se impune cu taxă de stat și taxă de timbru
- c. se impune cu taxă de stat și taxă de timbru, dar care se achită după examinarea cererii, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării de către instanța de judecată a hotărârii

302. După pronunțarea hotărârii, instanța care a adoptat-o:

- a. nu este în drept să o anuleze nici să o modifice
- b. este în drept să o anuleze, în cazul în care a constatat că a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată
- c. este în drept să o modifice în cazul în care a constatat că se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor

303. Instanța judecătorească corectează erorile de calcul evidente:

- a. doar din dispozitivul hotărârii
- b. din hotărâre, încheiere, decizie și ordonanța judecătorească
- c. doar din procesul-verbal al ședinței de judecată

304. Explicarea hotărârii se admite:

- a. dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii
- b. inclusiv, dacă actul judecătoresc de dispoziție prin care nu se soluționează fondul cauzei cuprinde dispoziții contradictorii
- c. inclusiv, dacă a fost executată

305. Explicarea hotărârii se soluționează:

- a. în baza dosarului, fără citarea participanților la proces
- b. în ședință publică, cu citarea participanților la proces, dacă instanța consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudență, precum și la cererea motivată a părților
- c. în ședință de judecată, iar participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței

306. Urmează a fi executată imediat hotărârea judecătorească prin care pârâtul este obligat la plata:

- a. salariului și a altor drepturi ce decurg din raporturi de muncă
- b. datoriei contractuale
- c. sumei cu titlu de prejudiciu cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești

307. Dacă pârâtul este obligat la plata pensiei de întreținere, hotărârea se execută:

- a. în modul stabilit de lege, după ce rămâne definitivă

- b. imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării
- c. în modul stabilit de lege, după ce rămâne irevocabilă

308. Rămân irevocabile hotărârile judecătorești emise:

- a. de instanța de recurs, după examinarea recursului
- b. în primă instanță, supuse apelului, după examinarea cauzei în apel
- c. în primă instanță, dacă participanții interesați au exercitat calea de atac apelul

309. Rămân definitive hotărârile judecătorești emise:

- a. de instanța de apel, după expirarea termenului de recurs, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare
- b. în primă instanță, contestate cu apel, fără drept de recurs
- c. în primă instanță, supuse apelului, după examinarea cauzei în apel

310. Dispozițiile primei instanțe sau ale judecătorului prin care cauza nu se soluționează în fond se emit în formă de:

- a. hotărâre
- b. încheiere
- c. ordonanță judecătorească

311. Încheierile privind procedura de executare:

- a. se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază că este necesară prezența participanților la ședința de judecată
- b. se adoptă în ședință de judecată, iar participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței
- c. se adoptă în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată

312. Încheierea emisă fără retragerea completului în camera de deliberare trebuie să conțină:

- a. locul și data emiterii
- b. date despre participanții la proces, obiectul litigiului sau pretenția înaintată
- c. motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă

313. Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de:

- a. 30 zile de la pronunțarea încheierii
- b. 15 zile de la comunicarea încheierii
- c. 20 zile de la comunicarea încheierii

314. În condițiile în care ședința de judecată a fost deschisă și a început examinarea cauzei în fond, întreruperea ședinței poate avea loc doar:

- a. din motive ce țin de regimul de muncă al instanței de judecată (pauza de prânz, sfârșitul zilei de muncă)
- b. la solicitarea unui participant la proces în legătură cu necesitatea completării materialelor din dosar
- c. la solicitarea unei părți a termenului pentru prezentarea probei, deși cealaltă parte obiectează

315. Instanța amână ședința de judecată în cazul în care:
- a. respinge cererea de încetare a procesului
 - b. doar dacă părțile dovedesc imposibilitatea motivată de a se prezenta în ședința de judecată
 - c. o singură dată, indiferent de motiv

316. Delegarea către o instanță judecătorească străină a efectuării actelor de procedură este temei de:
- a. suspendare obligatorie a procesului
 - b. suspendare facultativă a procesului
 - c. amânare pe un termen nedeterminat a procesului până la recepționarea actului de procedură îndeplinit

317. Dreptul instanței de a suspenda procesul apare în cazul:
- a. decesului sau reorganizării părții în proces
 - b. situațiilor prevăzute de Legea insolvenței
 - c. în care s-a dispus efectuarea unei expertize

318. În situația în care cauza nu poate fi judecată înainte de soluționarea unei alte cauze conexe, procesul se suspendă:
- a. până la data rămânării irevocabile a hotărârii, deciziei, sentinței sau încheierii judecătorești
 - b. pe perioada desfășurării medierii
 - c. până la determinarea succesorului în drepturi al persoanei juridice ieșite din proces

319. În toate cazurile de suspendare a procesului, instanța pronunță o încheiere, care:
- a. poate fi atacată o dată cu fondul cauzei
 - b. poate fi atacată separat cu recurs
 - c. nu este susceptibilă de recurs

320. Actele procedurale efectuate în timpul suspendării procesului:
- a. nu au efect juridic
 - b. sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova
 - c. pot fi încuviințate de către instanță la cererea părții interesate

321. Instanța judecătorească dispune, la cererea participanților la proces sau din oficiu, reluarea procesului:
- a. dacă cauza nu urmează a fi judecată în procedură civilă
 - b. dacă cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită
 - c. după decăderea circumstanțelor care au dus la suspendarea procesului

322. Instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care:
- a. reclamantul a renunțat la acțiune, renunțarea fiind admisă de instanță
 - b. reclamantul își retrage cererea înainte de emiterea încheierii privind intentarea procesului
 - c. instanța nu este competentă să judece cauza

323. Judecătorul, care a încetat procesul în baza temeiului încheierii de către părți a unei tranzacții confirmată de instanță:

- a. nu poate participa la examinarea cauzei civile după casarea încheierii de încetare
- b. poate participa la examinarea cauzei civile după casarea încheierii de încetare
- c. poate participa la examinarea cauzei civile după casarea încheierii de încetare, doar dacă acest fapt este indicat de instanța de recurs

324. Renunțarea reclamantului la acțiune determină:

- a. scoaterea cererii de pe rol
- b. restituirea cererii de chemare în judecată
- c. încetarea procesului

325. Dacă partea în proces, persoană fizică, decedează și raportul juridic litigios nu admite succesiunea în drepturi:

- a. procesul va înceta prin încheiere pasibilă de recurs
- b. procesul se va suspenda până la determinarea succesorului în drepturi al persoanei juridice ieșite din proces
- c. procesul va înceta prin scoaterea cererii de pe rol

326. Pronunțând încheierea de încetare a procesului, instanța judecătorească menționează:

- a. că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri
- b. că nu se exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, dacă reclamantul a lichidat încălcările
- c. acest fapt de încălcare și acordă reclamantului un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor

327. Instanța judecătorească dispune încetarea procesului printr-o încheiere, care:

- a. nu este susceptibilă de recurs
- b. poate fi atacată cu recurs
- c. poate fi atacată o dată cu fondul cauzei

328. Dacă litigiul dintre aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri se află în curs de judecată la aceeași instanță sau la o alta, există temei de:

- a. încetare a procesului
- b. refuz de a primi cererea de chemare în judecată
- c. scoatere a cererii de pe rol

329. Când există o convenție de arbitraj prin care părțile decid să soluționeze litigiul pe cale arbitrală, cererea se scoate de pe rol, dacă:

- a. pârâțul în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare a ridicat obiecții împotriva soluționării litigiului în judecată
- b. în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare judecătorul a verificat valabilitatea convenției de arbitraj
- c. reclamantul în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare a ridicat obiecții împotriva soluționării litigiului în judecată

330. Instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care:

- a. constată că cererea a fost depusă în judecată fără documentele care certifică circumstanțele pe care reclamantul își întemeiază pretențiile
- b. la examinarea cauzei în procedură specială se constată un litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești
- c. există o hotărâre judecătorească irevocabilă cu privire la un litigiu între aceleași părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeiuri

331. La cererea reclamantului sau a pârâtului, instanța poate anula încheierea privind scoaterea cererii de pe rol emise în temeiul:

- a. reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin contractul părților de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară
- b. cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită
- c. părțile citate legal nu s-au prezentat la ședința de judecată după a doua citare și nici nu au solicitat examinarea cauzei în absența lor

332. În cazul scoaterii cererii de pe rol, procesul se termină printr-o:

- a. ordonanță judecătorească
- b. încheiere judecătorească
- c. mențiune în procesul-verbal al ședinței de judecată

333. În cadrul procedurii în cazul cererilor cu valoare redusă:

- a. aplicarea principiului contradictorialității are loc, de regulă, în formă scrisă
- b. aplicarea principiului contradictorialității are loc doar prin examinarea cererii în ședință publică, cu citarea participanților la proces
- c. cu titlu de excepție, nu are loc aplicarea principiului contradictorialității

334. Procedura cererilor în cazul cererilor cu valoare redusă se aplică:

- a. în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică
- b. dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii
- c. în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale

335. Acțiunea reconvențională poate fi examinată în procedura cererilor cu valoare redusă:

- a. doar dacă valoarea acesteia nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă
- b. nefiind obligatoriu ca aceasta să urmărească compensarea pretenției inițiale
- c. în toate cazurile de conexitate cu acțiunea inițială

336. În cazul procedurii cererilor cu valoare redusă, judecătorul:

- a. nu poate dispune citarea participanților la proces
- b. poate dispune citarea participanților la proces doar la cererea comună a acestora
- c. poate dispune citarea participanților la proces, dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar

337. În cazul cererii cu valoare redusă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen:

- a. de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii
- b. rezonabil
- c. de 45 zile lucrătoare de la data depunerii cererii

338. În cazul procedurii cererilor cu valoare redusă, deciziile instanței de apel:

- a. sunt definitive, fiind supuse recursului
- b. nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare
- c. nu se supun nici unei căi de atac

339. Este în drept să depună cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie:

- a. agresorul
- b. orice persoană care nu justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a victimei;
- c. victima personal sau prin reprezentant

340. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se depune la instanța judecătorească competentă:

- a. de la locul de aflare a bunurilor agresorului
- b. de la locul deschiderii moștenirii
- c. de la locul unde victima a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență

341. La examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, instanța de judecată solicită coordonatorului Oficiului Teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntârziată a unui avocat pentru acordarea asistenței juridice calificate, garantate de stat:

- a. victimei
- b. agresorului
- c. instituției abilitată prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie

342. Subiecți ai violenței în familie sunt:

- a. agresorul și persoana interesată;
- b. agresorul și victima, membri ai aceleiași familii
- c. agresorul și victima care nu sunt membri ai aceleiași familii, nu locuiesc împreună, dar care mențin legături puternice și stabile

343. În calitate de măsuri de protecție în cazul cererii privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie pot fi:

- a. interzicerea săvârșirii de către alte persoane a anumitor acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv, transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el
- b. obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor
- c. prestarea muncii neremunerate în folosul comunității

344. Contestarea încheierii privind aplicarea ordonanței de protecție:

- a. nu suspendă executarea măsurilor aplicate
- b. suspendă executarea măsurilor aplicate, dacă agresorul solicită

c. nu suspendă executarea decât dacă victima nu este de acord

345. Instanța judecătorească examinează în procedură specială cauze cu privire la:

- a. cererile cu valoare redusă
- b. confiscarea averii nejustificate
- c. constatarea faptelor care au valoare juridică

346. În situația cauzelor examinate în procedura specială, actul de sesizare a instanței de judecată poartă denumirea:

- a. cerere
- b. cerere de chemare în judecată
- c. contestație

347. Măsurile de ocrotire contractuale și judiciare fac obiectul cauzei care se examinează conform procedurii:

- a. contencioase
- b. speciale
- c. de contestare a actelor executorului judecătoresc

348. Pricinile privind constatarea faptelor care au valoare juridică au ca obiect:

- a. constatarea unor fapte cu condiția că lipsește un litigiu de drept
- b. constatarea existenței sau inexistenței unui drept
- c. constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic

349. În cererea de constatare a faptului cu valoare juridică se indică, inclusiv:

- a. concluziile avizului comisiei medicale a instituției medico-sanitare asupra necesității spitalizării forțate și tratamentului forțat
- b. faptul a cărui constatare se solicită și scopul solicitării
- c. circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretențiile și toate probele de care acesta dispune în momentul depunerii cererii

350. Petiționarul nu are o altă posibilitate de a obține documentele, care ar certifica faptul juridic a cărui constatare o solicită, decât atunci când:

- a. reprezintă una din condițiile de constatare a faptelor cu valoare juridică
- b. constituie un fapt degrevat de probațiune
- c. reprezintă un fapt care nu este obligatoriu să fie indicat în cuprinsul cererii de constatare a faptului cu valoare juridică

351. Adoptatorul domiciliat în Republica Moldova, care dorește să adopte un copil domiciliat în Republica Moldova, depune cerere de încuviințare a adopției la:

- a. Curtea de Apel Centru
- b. judecătoria din raza domiciliului copilului adoptabil
- c. judecătoria din raza ultimului său domiciliu în Republica Moldova

352. Cererea de încuviințare a adopției naționale se examinează:

- a. în ședință publică, cu participarea obligatorie doar a adoptatorilor

- b. în ședință închisă, cu participarea obligatorie a adoptatorilor și a reprezentantului organizației străine acreditate în Republica Moldova cu atribuții în domeniul adopției internaționale, care asistă adoptatorul
- c. în ședință închisă, cu participarea obligatorie a adoptatorilor și a reprezentantului autorității tutelare teritoriale de la domiciliul copilului adoptabil

353. Cererile de încuviințare a adopției naționale/internaționale se judecă:

- a. în mod prioritar și sunt examinate în termen de 10 zile lucrătoare de la data admiterii cererii
- b. în termen rezonabil
- c. în termen de 2 luni

354. Hotărârile instanțelor judecătorești emise pe marginea cererilor de încuviințare a adopției naționale devin definitive și irevocabile:

- a. în termen de 30 zile de la data pronunțării
- b. în termen de 10 zile lucrătoare de la data pronunțării
- c. de la pronunțare

355. Cauzele privind declararea nulității adopției se judecă în conformitate cu normele procedurii:

- a. speciale
- b. speciale, la cererea motivată a părților
- c. de soluționare a acțiunii civile

356. Cererea privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite trebuie să cuprindă:

- a. inclusiv, informațiile disponibile cu privire la locul aflării copilului și la identitatea persoanelor cu care se presupune că se află copilul
- b. inclusiv, date cu privire la identitatea persoanei în privința căreia se solicită instituirea măsurii de ocrotire
- c. raportul de expertiză judiciară

357. Hotărârea judecătorească emisă pe marginea cererii privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite poate fi atacată cu:

- a. apel doar de către reclamant
- b. apel
- c. recurs

358. Hotărârea integrală emisă pe marginea cererii privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite se întocmește în termen de:

- a. 45 zile lucrătoare de la data pronunțării
- b. 14 zile de la data pronunțării dispozitivului acesteia
- c. 30 zile de la data pronunțării dispozitivului acesteia

359. Dacă minorul care a atins vârsta de 16 ani s-a adresat în instanța judecătorească cu o cerere pentru a i se declara capacitate deplină de exercițiu, judecătorul:

- a. va accepta această cerere spre examinare în procedură specială
- b. va refuza primirea acesteia din cauza că reclamantului îi lipsește capacitatea de folosință

- c. va restitui această cerere pe motiv că nu urmează a fi judecată în instanță judecătorească în procedură civilă

360. Hotărârea judecătorească emisă pe marginea cererii privind declararea capacității depline de exercițiu minorului:

- a. poate fi atacată cu apel și cu recurs
- b. poate fi atacată doar cu apel
- c. nu se supune niciunei căi de atac